Implicació i constància

Aday Benítez s'ha convertit en un recurs habitual per al tècnic Francisco Rodríguez a la banda esquerra i, amb 33 anys i en la setena temporada seguida vestint la samarreta del Girona, es mostra preparat per al que faci falta quan se'l requereix

Aday Benítez, en acció al camp de l'Almeria

S'està convertint en una rutina això de veure Francisco Rodríguez reclamant la implicació dels seus futbolistes. Cada roda de premsa, i ja en van dues o tres de consecutives, és el que subratlla per davant de tot. Clar que prega perquè els bons resultats s'encadenin però és conscient que si el vestidor no navega cap a la mateixa direcció i ho fa unit per la causa, serà impossible mantenir una dinàmica positiva durant les jornades que resten perquè s'acabi una temporada marcada pels clarobscurs. El tècnic ha trobat en Aday Benítez un exemple perfecte del que demana. Amb 33 anys i les cames castigades per l'experiència i les lesions, potser el vallesà no és el millor recurs tècnic ni tampoc el futbolista resolutiu per excel·lència, el que decidirà els partits. Sí el que hi anirà a totes, el que complirà i no es queixarà. El que brega, calla i treballa, defensant un escut que llueix des de fa ja set temporades. Així ho entén el propi Francisco i el premia amb una titularitat que sorprèn. No perquè Aday no ho mereixi, sinó més aviat per la posició i pel que suposa. Jugant amb carrilers les últimes setmanes, ell és l'escollit per pujar i baixar el costat esquerre. Això significa asseure Enric Franquesa i Antonio Luna, els dos defenses especialistes en aquesta banda. Peces que, en teoria, haurien de cobrir aquesta posició. Sobretot en el cas de Franquesa, amb un perfil més ofensiu. Però ha sigut Aday l'elegit. Amb actuacions més o menys brillants. Amb errades i encerts. Tot i això, continua veient com els seus registres personals augmenten, camí de fer història i a tocar dels 200 partits al club.

L'estiu del 2014 i amb un encara curt recorregut a la Segona Divisió A (una catorzena de partits al Tenerife i para de comptar), Aday va triar la proposta del Girona i va fer les maletes cap a Montilivi. Hi va arribar amb les idees clares. Hi buscava continuïtat i estabilitat. Objectiu complert perquè han passat els anys i no ha canviat d'aires. Temps per veure-les de tots colors. Gairebé sempre rondant la trentena de partits, sent important, i actuant en mil i una posicions diferents. El punt d'inflexió li arribava ja a Primera, el 2018. A finals d'octubre, contra el Rayo a l'estadi, va aguantar ben pocs minuts a la gespa. Patia una greu lesió al genoll dret que li afectava el menisc extern [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/11/02/aday-operat-exit-sestara-cinc/943937.html]. Intervenció urgent i necessària, una recuperació llarga i duríssima, i la possibilitat d'haver de deixar el futbol. Mai va llençar la tovallola i va reaparèixer en l'última jornada, el dia que l'equip certificava de forma matemàtica el descens. Ell va ser en primer en dir, obertament, que continuaria vestint de blanc-i-vermell. No només s'ha quedat, sinó que ha respost jugant un grapat de partits, tot i haver superat un problema físic que encara el condiciona.

Un dels capitans i tota una veu autoritzada dins del vestidor, aquesta temporada potser no atraparà la trentena de partits però si continua amb aquest ritme ben a prop si quedarà. Per més que els anys passin, està quan se'l

necessita. També per fer de carriler i a l'esquerra. Així ho ha decidit Francisco, que l'ha fet jugar en aquesta posició durant tres jornades consecutives: Almeria, Lugo i Las Palmas. Ja acumula 987 minuts repartits en 18 partits. 13 d'ells ho ha fet sortint en l'onze titular. Allà no hi són ara ni Franquesa (1.165 minuts) ni tampoc un Antonio Luna (1.033) inèdit aquest 2021 i que no juga des de mitjan desembre, quan es va lesionar [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/01/22/mes-mes-luna/1084647.html].

Aday va fent. Va sumant. Picant pedra, ha atrapat els 191 partits oficials amb el Girona. Ho ha fet comptant les aparicions a la Primera Divisió, Segona A i Copa del Rei, amb les promocions d'ascens incloses. No hi ha massa futbolistes que, en aquest context i sumant-hi també la Segona B, puguin dir el mateix. El vallesà és el vuitè jugador en aquesta particular classificació. Ha empatat amb Jonás Ramalho, ara cedit a l'Osasuna. I té ben a prop Borja García (192) i Joan Sagué (194). Encara per davant, Jose Martínez (199), encara en actiu ara al Vilablareix de Tercera Catalana [https://www.diaridegirona.cat/esports/2021/03/21/jose-gaudeix-tercera-catalana/1095490.html]. Si juga nou partits més, cosa força probable tenint en compte la seva trajectòria, Aday atraparà els 200 partits aquest mateix curs. Els han superat quatre homes: Pere Pons (210), Jordi Matamala (221), Àlex Granell (233) i Migue González (249).

Difícil arribar tan alt, però no pas impossible. Perquè això sigui possible, però, se li hauria de renovar un contracte que acaba aquest 30 de juny. Està per veure quina és la postura del club. Si vol o no comptar amb un futbolista que complirà 34 anys al desembre. Els anys pesen, però la implicació mai li falta [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2020/12/25/em-queda-mig-any-contracte/1080400.html]. Hi és quan se'l demana i així vol que sigui fins, com a mínim, s'acabi aquesta temporada.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/03/23/implicacio-constancia/1095837.html?utm_source=rss